

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne	2
2.	Rapportgennemgang	6
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	7
2.1.1.	Politiloven	7
2.1.2.	Detentionsbekendtgørelsen	8
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentions- anbringelse, statistik mv.....	9
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	13
2.4.	Lægeundersøgelse	16
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	18
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	21
2.5.	Oplysninger fra Kriminalregisteret	22
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	24
2.6.1.	Fremstilling	24
2.6.2.	Visitation mv.....	26
2.7.	Tilsyn	30
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn).....	32
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	34
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	34
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	35
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	35
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn.....	36
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn.....	36
2.8.	Løsladelsestidspunktet	37
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.	38
3.	Opfølgning	39
4.	Underretning	39

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 9. oktober 1997 inspektion af detentionen i Herning. Jeg henviser herom til min rapport af 16. september 1998 og min opfølgingsrapport af samme dato. I brev af 16. november 1998 til Justitsministeriet og Politimesteren i Herning meddelte jeg at jeg betragtede sagen om inspektionen af detentionen i Herning som afsluttet.

Den 25. januar 2006 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere endnu en inspektion af detentionen på Herning Politigård. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave være sendt til Politimesteren i Herning og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politimesteren i Herning har i brev af 11. april 2006 fremsat nogle bemærkninger der er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra Justitsministeriet.

1. Detentionslokalerne

Stationens tre detentionslokaler er beliggende i kælderen under politigården.

Indgang til detentionen sker normalt via en baggård hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Indgang sker ad en indvendig trappe. Det ser

ikke umiddelbart ud til at uvedkommende kan overvære indbringelsen af den tilbageholdte.

Jeg går ud fra at indbringelserne normalt kan ske med den fornødne diskretion.

Fra indgangsdøren er der en trappe til henholdsvis stueetagen og kælderen. I kælderen er der via et forrum der benyttes som visitations- og undersøgelsesrum adgang til tre detentionslokaler som ligger ved siden af hinanden. Et lokale er på 7,2 m² og de to andre er på 6,8 m². Fra forrummet er der endvidere adgang til et toilet til brug for de detentionsanbragte. I forrummet står en undersøgelsesbriks, og på væggen ind til toilettet hænger et skab med plastikhandsker, plastre mv.

Toilet og håndvask er i hvid sanitet. Der er endvidere et spejl og en elektrisk håndtørrer.

I hvert detentionslokale er der et vinduesparti mod loftet med dobbeltvindue og matteret plexiglasrude monteret på en stålramme ind mod detentionslokalet. Der er ingen fremspring på vindueskarmens indvendige side som det vil være muligt at fæstne noget til og skruerne er afrundede. Væggene, dørene og karmene er lyse, og cementgulvet er malet blå.

Dørene åbner udad og der er indkig som på den udvendige side i to af detentionslokalerne er dækket af en flytbar klap. Glasset i indkigshullerne i alle tre detentionslokaler var ridsede, men det var dog muligt at se ind.

På tidspunktet for inspektionen stod der i hvert lokale en plastikbeklædt madras op ad væggen. Der var endvidere et tæppe i hvert lokale. Gulvet i det ene lokale fremtrådte på inspektionstidspunktet ikke tilstrækkeligt rengjort.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. I loftet er der udluftningsriste og indbygget lampe. Lokalerne opvarmes ved gulvvarme.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende i stueetagen. Der er endvidere en højtaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning.

De tekniske installationer blev i alle tre lokaler afprøvet. Både kamerabilleder og lyden var gode i de tre lokaler. Kameraet i lokale 1 var lettere tilsmudset, således at billedet blev utydeligt.

Jeg går ud fra at kameranlinsen vil blive rengjort snarest.

For enden af detentionsgangen er der seks aflåselige, nummererede metalskabe til opbevaring af de anbragtes genstande.

Et oplag af Rigspolitichefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?” samt Ringkøbing Amts tilbud om alkoholafvænning ligger i en reol ved skranken i stueetagen som de detentionsanbragte passerer ved løsladelsen.

Om de enkelte detentionslokaler bemærker jeg følgende:

Der er sorte streger efter spark på døren og ridsemærker på indersiden af døren i detentionslokale 1. Væggene har meget dybe og store ridsemærker. Der er blandt andet skrevet ”SHIT” med store bogstaver. Som ovenfor nævnt er der ridser på indersiden af glasset i indkigshullet. Det er dog muligt at se gennem glasset. Generelt trænger dette lokale til en gennemgående istandsættelse.

Indersiden af døren til detentionslokale 2 er skæmmet af blod, og der er ligeledes mærker efter spark på døren. Også her er væggene overtegnet med graffiti og der er ridser i væggen.

Jeg bemærkede under inspektionen at loftspladerne i detentionslokale 3 var blevet monteret skævt og at det giver stor afstand mellem de enkelte plader.

Dette kan muligvis udgøre en sikkerhedsrisiko derved at det er muligt at fæstne et snørebånd eller lignende omkring hjørnet af en forskubbet plade.

Jeg beder oplyst om politimesteren har foretaget noget i anledning af mine bemærkninger under inspektionen om den mulige sikkerhedsrisiko.

Det forhold at der er ridsemærker mv., kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu, idet de tilbageholdte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. Sådanne genstande vil også kunne bruges til selvbeskadigelser. Jeg henviser til kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001, § 13, stk. 3, (den dagældende, nu kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 § 11, stk. 2) om detentionsanbringelse af berusede personer. Efter denne bestemmelse skal den tilbageholdte fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at også fx lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

De nævnte ridser og skrift på væggen går jeg ud fra indgår i de løbende overvejelser om vedligeholdelse af detentionen.

De fysiske forhold i øvrigt i detentionen på Politigården i Herning er efter min opfattelse tilfredsstillende.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 23. december 2005. Jeg modtog herefter med brev af 30. januar 2006 kopi af detentionsrapporter mv. vedrørende 10 tilfælde af anbringelse i detentionen. Anbringelserne fandt sted i perioden fra den 7. december til den 22. december 2005.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anholdelsen af den detentionsanbragte og – i det omfang der er forvekslingsmuligheder – tillige med tidspunktet herfor. I ét enkelt tilfælde er tidspunktet for anholdelsen af detentionsanbragte ikke oplyst. Her er i stedet angivet tidspunktet for indbringelsen af den pågældende.

Der er i alle tilfælde tale om indsættelse i detention efter lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, nærmere bestemt lovens § 11, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på indsættelse i detention (jf. også Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse og Rigspolitichefens kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer).

Med vedtagelsen af den ovennævnte lov – politiloven – som trådte i kraft den 1. august 2004, og med udstedelsen af den ovennævnte bekendtgørelse er der gennemført nye regler om anbringelse i detention. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 16. oktober 2004.

Yderligere regler om detentionsanbringelse er fastsat i den kundgørelse fra Rigspolitichefen som ligeledes er nævnt ovenfor. Detentionskundgørelsen der trådte i kraft den 1. august 2001 forud for bekendtgørelsen om samme emne –

og som indeholder de mest detaljerede regler om detentionsanbringelse – var gældende indtil 1. marts 2006, da Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 trådte i kraft.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

2.1.1. Politiloven

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af en person ”der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler, og som træffes under forhold, der indebærer fare for den pågældende selv eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed.”

Er der mistanke om at personen er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang, skal den pågældende straks undersøges af en læge.

Hvis mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige for at afværge faren for den pågældende eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed, kan politiet efter lovens § 11, stk. 4, frihedsberøve den berusede med henblik på

- at bringe den berusede hjem
- overgive den berusede til andre der på forsvarlig måde kan tage sig af vedkommende
- indbringe den berusede til hospital, forsorgshjem eller lignende eller
- indsætte vedkommende i detention.

Frihedsberøvelsen skal efter § 11, stk. 4, være så kortvarig og skånsom som mulig.

Politoloven indeholder i § 12 særlige regler om detentionsanbringelse af børn. Efter § 12, stk. 1, gælder der et ubetinget forbud mod at anbringe berusede

børn under 12 år i detention. Er barnet under 15 år, må det kun anbringes i detentionen hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforvarselig som følge af barnets adfærd (§ 12, stk. 2). En eventuel detentionsanbringelse må endvidere som altovervejende hovedregel ikke vare mere end 4 timer. Der er endvidere i § 12 særlige regler om lægetilsyn og om underretning af forældrene eller de sociale myndigheder. I henhold til lovens § 12, stk. 4, skal politiet således ved detentionsanbringelse af unge mellem 15 og til og med 17 år rette henvendelse til hjemmet med henblik på at underrette om detentionsanbringelsen.

Bestemmelsen suppleres af detentionsbekendtgørelsens (jf. nærmere herom under pkt. 2.1.2) § 8, hvorefter forældremyndighedens indehaver og socialforvaltningen uopfordret skal underrettes om frihedsberøvelsen såfremt den frihedsberøvede er under 18 år.

I et tilfælde skete der anholdelse af en 17-årig. I rubrikken ”årsag” er noteret ”PVT”. Den pågældende blev anholdt den 18. december 2005 kl. 02.55 og endeligt anbragt i detentionen kl. 04.50. I rubrikken ”Evt. værge” er ikke gjort noget notat.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om det forhold at der tilsyneladende ikke er rettet henvendelse til hjemmet med henblik på at underrette om detentionsanbringelsen jf. politilovens § 12, stk. 4, eller i øvrigt sket underretning af forældremyndighedsindehaver(e) eller socialforvaltning jf. detentionsbekendtgørelsens § 8.

2.1.2. Detentionsbekendtgørelsen

Justitsministeriets bekendtgørelse om detentionsanbringelse (988/2004) indeholder dels regler svarende til politilovens regler, jf. gennemgangen heraf ovenfor, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i Rigspolitechefens kundgørelse A II, nr. 55, af 1. august 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er som allerede nævnt i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspoliti-
chefens detentionskundgørelse. De nærmere regler i bekendtgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

Rigspoliti-
chefen har i den nye kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006, gældende fra 1. marts 2006, foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler. Jeg har ikke inddraget de nye regler i min gennemgang af sagerne der alle er behandlet før ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Efter § 22, stk. 1, i den dagældende kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer skulle alle punkter i detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1 som er Rigspoliti-
chefens blanket P152) udfyldes. Anvendelsen af denne blanket var ikke obligatorisk, men eventuelt anvendte lokale blanketter skulle indeholde de oplysninger der er angivet i bilag 1 (detentionsrapporten), jf. Rigspoliti-
chefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til samtlige politimestre i landet og Politidirektøren i København.

Rigspoliti-
chefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia

for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen (såvel foreløbig som endelig anbringelse), lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (fx bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra Kriminalregisteret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4 (svarende til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3), og til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?" eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Oven over felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde

eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Herning Politis blanketter er mærket med "P152 (09/01 Herning)" i nederste højre hjørne, hvorimod bilag 1 til Rigspolicefens kundgørelse er mærket med P152 (07/01). Herning Politis blanketter fremstår som en lokal tilpasning af P152. Overskriften er således ændret fra "Detentionsrapport" til "Rapport vedr. anholdelse-visitation-lægeundersøgelse-detention". Felterne til angivelse af journalnummer og dato samt stempel er således ikke medtaget. Feltet til angivelse af generalia for den anholdte er ændret, således at felterne til angivelse af kommune og tlf.nr. ikke er medtaget. Felterne til angivelse af om anholdte blev overgivet til andre, indbragt til hospitalet, indbragt til forsorgshjem eller indsat i politiets detentioner er udvidet således at det også kan angives om anholdte blev indsat i venterum. Endvidere kan ved afkrydsning angives hvilket af politigårdens tre detentionslokaler eller tre venterum, anholdte blev indsat i. Felterne til angivelse af oplysninger vedrørende den foretagne visitation er udvidet, således at der er to felter til angivelse af henholdsvis fratagne effekter og fratagelse af penge. Endvidere kan det ved afkrydsning angives i hvilket skab, de fratagne effekter beror. Der er endvidere et felt til angivelse af "særlige bemærkninger og hensyn" i forbindelse med de øvrige visitationsoplysninger. Endvidere er der felter til angivelse af, hvem der har løsladt den anholdte, samt dato og klokkeslæt for løsladelsen. For så vidt angår blanketten til notering af foretagne tilsyn har Herning Politi anvendt P152.

I det jeg går ud fra at politimesteren er opmærksom på at lokalt udarbejdede blanketter om detentionsanbringelse fra 1. marts 2006 ikke længere kan anvendes (jf. Rigspolicefens rundskrivelse til Justitsministeriet og samtlige politikredse af 2. februar 2006) har jeg ikke grundlag for at foretage videre vedrørende de manglende felter i Herning Politis blanketter.

Det fremgik som nævnt af § 22, stk. 1, i den dagældende detentionskundgørelse at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. I ingen af de 10 detentionsrapporter er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsenes detentioner har Rigspolicefen i en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionsblanketten udfyldes.

Det er beklageligt at der i intet tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, og det på trods af Rigspolicefens indskærpelse. Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre de relevante medarbejdere bekendt med det som jeg har anført. Jeg foretager mig i øvrigt ikke mere vedrørende dette punkt.

Af Politiets Statistik for 2004 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår at der i 2004 var 179 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Herning politikreds. Det fremgår endvidere at 1 person blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 1 blev indbragt til sygehuset, og at 2 personer blev bragt til hjemmet. For 2003 var tallene henholdsvis 121 detentionsanbringelser, ingen blev bragt til forsorgshjem, 5 blev indbragt til sygehuset og ingen blev bragt til hjemmet.

I Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen var det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde.

Jeg går ud fra at politiet i Herning er opmærksom på det der er angivet i Rigs-politichefens følgebrev af 28. juni 2001 om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusere hjem.

På baggrund af at der i 2003 ikke blev kørt nogen berusere hjem og at der i 2004 blev kørt to berusere hjem beder jeg dog for god ordens skyld politimesteren om at oplyse nærmere om Herning Politis praksis vedrørende hjemkørsel af berusere, herunder oplyse antallet af berusere som politiet kørte hjem i 2005.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Reglerne om detentionsanbringelse findes i politiloven – under kapitlet ”Svage og udsatte persongrupper”; mere specifikt i lovens § 11 (og § 12 der indeholder regler om politiets håndtering af berusede børn). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

I 3 ud af de 10 tilfælde som indgår i undersøgelsen, fremgår det af anholdelsesårsagen at den tilbageholdte var beruset. I 4 tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af al-

koholpåvirkning) at den tilbageholdte var beruset/påvirket. I de sidste 3 tilfælde (anholdelsen den 8. december 2005 kl. 04.45, den 18. december 2005 kl. 03.06 og den 18. december 2005 kl. 03.10) er som årsag for anholdelsen henvist til henholdsvis ”indbrud”, ”pvt” og ”pvt/trusler”. Det fremgår ikke af den øvrige del af detentionsrapporten at den tilbageholdte var beruset/påvirket.

Jeg beder politimesteren redegøre nærmere for de sidstnævnte tre tilfælde.

Det fremgår af de 7 detentionsrapporter med oplysning om påvirkethed at der i alle tilfælde har været tale om påvirkethed af alkohol. I alle 7 tilfælde er graden af alkoholpåvirkethed anført. 3 af de anholdte har været påvirket i middel grad og 3 i svær grad.

Jeg har for så vidt angår disse 6 tilfælde af påvirkethed i middel og svær grad ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2 (kundgørelsens § 1, stk. 3) hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkethed i de 6 tilfælde med alkoholpåvirkning går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

For så vidt angår anholdelsen den 11. december 2005 er anholdelsesårsagen ikke anført i detentionsrapporten, men det fremgår af lægeerklæringen at politiet har oplyst at den pågældende er indbragt i forbindelse med husspektakler og alkoholpåvirkethed. Det fremgår endvidere af lægeerklæringen at den pågældende har oplyst at han er alkohlmisbruger. I detentionsrapporten er det anført at anholdte var ”let påvirket”.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om retsgrundlaget for denne detentionsanbringelse.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge bad jeg politimesteren om en udtalelse om retsgrundlaget for detentionsanbringelse i en tilsvarende sag. Politimesteren oplyste at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkethed. Politimesteren bemærkede at den pågældende alene var frihedsberøvet i 6 timer og 44 minutter.

Jeg fandt herefter at måtte anmode Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for denne anbringelse idet jeg efter det oplyste lagde til grund at spirituspåvirketheden ikke i sig selv gav grundlag for anbringelsen.

Justitsministeriet udtalte herefter bl.a. følgende:

”...

Idet der henvises til det rejste spørgsmål om detentionsanbringelse den 27. oktober 2001 [skal være 1999, min bemærkning] skal bemærkes, at det fremgår af Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, at anbringelse kun må ske i tilfælde, hvor det skønnes strengt nødvendigt.

Dette har i praksis været fortolket således, at den pågældende har skulle træffes under forhold, der indebærer en fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed.

Dette forhold kommer nu klart til udtryk i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som træder i kraft den 1. august 2001, og som Folketingets Ombudsmand har fået tilsendt til orientering.

...”

Politimesteren havde forinden supplerende udtalt bl.a. følgende:

”På den baggrund skønnede den vagthavende, at det var spiritusindtagelsen, der var årsag til mandens adfærd, og vagthavende skønnede ham påvirket i let grad, da han ankom til politistationen. Det skal i den forbindelse nævnes, at det ikke er ualmindeligt, at der hos personer, der indbringes til en politistation, og som skønnes beruset i let grad, ved en efterfølgende alkoholanalyse af udtaget blodprøve konstateres en promille på langt over 1. Så i begrebet be-

ruset i let grad ligger ikke en konkret vurdering af promillens størrelse, men udelukkende en vurdering af den pågældendes aktuelle adfærd sammenholdt med udseende (ansigtsfarve og øjne) og spirituslugt.

På baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirketheden og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne blev det besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham, når han skønnedes ædru.
...”

Justitsministeriet henholdt sig i øvrigt til politimesterens udtalelse.

Jeg udtalte herefter bl.a. følgende:

”Jeg forstår myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke giver grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretager ikke videre.”

Jeg lægger herefter til grund at alle 7 anbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge, ved

undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skulle anføres i detentionsrapporten, jf. den dagældende kundgørelses § 14, stk. 3. Hvis lægen ønskede at afgive skriftlige bemærkninger, skulle det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I 8 tilfælde har jeg modtaget lægeerklæring i sagen. I 7 tilfælde er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. I 2 af de resterende tilfælde fremgår navnet af den vedhæftede lægeerklæring. I det sidste tilfælde (anholdelsen den 8. december 2005 kl. 04.45) er det i detentionsrapporten noteret at den anholdte er lægeundersøgt af lægevagten den 8. december 2005 kl. 06.10. Der er ikke vedhæftet lægeerklæring. Lægetilsynet er i de 9 tilfælde, hvor lægens navn fremgår af sagen, sket ved 6 forskellige læger.

Som det fremgår af den dagældende detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), var der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønskede at afgive skriftlige bemærkninger. Der var imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

I de 8 tilfælde hvor lægeerklæringen er vedlagt er erklæringerne afgivet på blanket P153.

I et af de tilfælde hvor der ikke er vedlagt lægeerklæring, men hvor lægens navn fremgår af detentionsrapporten, (anholdelsen den 22. december 2005 kl. 15.50) er noteret "IAB" i detentionsrapportens felt til angivelse af lægens be-

mærkninger. Jeg går ud fra at dette er en forkortelse for ”intet at bemærke”. I ingen af de øvrige 10 sager er lægens bemærkninger (konklusion) angivet i rapporten.

Den sidstnævnte sag er den eneste af de 10 sager hvor både lægens navn, tidspunktet for lægetilsynet og lægens bemærkninger fremgår af detentionsrapporten. Det er beklageligt at rapporterne således i 9 ud af 10 tilfælde ikke er udfyldt i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 14, stk. 3. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe bestemmelsen (som nu findes i kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2005 § 13, stk. 3, hvor det også præciseres at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum skal angives ved afkrydsning at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen), men foretager mig i øvrigt ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skulle ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. den dagældende kundgørelses § 6, 2. pkt.

Der er ikke i bekendtgørelsen (eller den dagældende kundgørelse) fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog af bekendtgørelsen at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum.

En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i kundgørelsen, og bestemmelsen er således ny.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen).

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I et af de 10 tilfælde er tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen (6 minutter før indbringelsen). I et andet tilfælde er tilkald af læge sket samtidig med indbringelsen til politistationen. Transporttiden var i disse tilfælde henholdsvis 20 og 10 minutter.

At der kun i højst 2 tilfælde er sket tilkald af læge før indbringelsen kan eventuelt henføres til den nye bestemmelse som nævnt ovenfor (om transporttid af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum). Jeg bemærker i den forbindelse at det i 3 tilfælde ikke er muligt at udlede transporttiden af detentionsrapporten på grund af mangelfuld udfyldelse af felterne til angivelse af tidspunkt for anholdelse, fremstilling, indbringelse, fremstilling for vagthavende og/eller foreløbig detentionsanbringelse. I ét tilfælde ikke er muligt at udlede den præcise transporttid af rapporten, men alene at udlede at transporttiden maximalt kan have været 20 minutter (tidsrummet fra anholdel-

sen til fremstilling for vagthavende), idet feltet til angivelse af tidspunktet for indbringelse af anholdte til politistationen ikke er udfyldt. Endvidere har jeg bemærket at transporttiden i 2 tilfælde fremstår som 0 minutter idet felterne til angivelse af anholdelsestidspunktet og til angivelse af indbringelsestidspunktet er udfyldt med samme klokkeslæt uanset om anholdelsen ikke er sket på politistationens adresse. I kun 2 tilfælde ud af 8 hvor lægetilkald er sket efter indbringelsen til politistationen kan transporttiden således udledes præcist af rapportererne. I disse to tilfælde var transporttiden henholdsvis 10 og 25 minutter

For så vidt angår den mangelfulde udfyldelse af detentionsrapporterne henviser jeg til mine bemærkninger ovenfor under pkt. 2.2.

Da det – på grund af den mangelfulde udfyldelse af detentionsrapporterne – ikke er muligt at få et præcist billede af den tidsmæssige sammenhæng mellem transporttid og tidspunkterne for lægetilkald beder jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den dagældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I alle 10 tilfælde er det angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. Som anført ovenfor er tilkald i ét tilfælde sket 6 minutter før indbringelsen og i ét tilfælde sket samtidig med indbringelsen. I 6 yderligere tilfælde er det muligt at udlede det præcise tidsrum mellem indbringelse og lægetilsyn af rapporten. I disse tilfælde er lægetilkald sket henholdsvis 10, 19, 25, 34, 35 og 60 minutter efter indbringelsen til politistationen. I de sidste 2 tilfælde er det

ikke muligt at udlede det præcise tidsrum af rapporterne, idet felterne til angivelse af tidspunktet for indbringelsen på politistationen ikke er udfyldte. På grundlag af tidspunktet for anholdelsen er det dog muligt at udlede, at der maksimalt er forløbet henholdsvis 35 og 40 minutter mellem indbringelse og lægetilkald.

Det er beklageligt at der i mindst 5 ud af 10 tilfælde ikke er sket tilkald af læge snarest muligt efter indbringelsen til politistationen. Når jeg har modtaget de ovenfor ubedte oplysninger om praksis på dette område vil jeg tage stilling til om der er grundlag for at foretage videre vedrørende dette spørgsmål.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der var ikke i den dagældende kundgørelse fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skulle ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (kundgørelsens § 6), om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

I den nugældende kundgørelse er det i § 1, stk. 1, sidste punktum, præciseret at anholdte straks skal undersøges af en læge, såfremt der er mistanke om at pågældende er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er sna-

rest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget på grundlag af den hidtil gældende kundgørelse der ikke havde en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 (og bekendtgørelsens § 5, stk. 1), der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer. Tidspunkterne er ikke i alle tilfælde sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I det følgende har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporterne til grund.

I 8 ud af 10 tilfælde er det muligt at udlede det præcise tidsrum mellem indbringelse til politistationen og gennemførelsen af lægetilsynet. I 3 af de 8 tilfælde er der forløbet 1 time eller mindre (mellem 35 minutter og en time) fra indbringelsen til gennemførelsen af lægetilsynet. I de øvrige 5 af de 8 tilfælde er der forløbet mellem 1 time og 15 minutter og to timer fra indbringelsen til tilsynet. I de sidste to tilfælde (anholdelsen den 10. december 2005 kl. 21.00 og den 18. december 2005 kl. 03.10) kan det af detentionsrapporterne udledes at der maksimalt er gået henholdsvis 1 time og 35 minutter og 1 time og 30 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet.

Jeg beder politimesteren oplyse nærmere om baggrunden for at der i 7 ud af 10 tilfælde er gået så forholdsvis lang tid fra indbringelsen til lægetilsynet.

2.5. Oplysninger fra Kriminalregisteret

Efter den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 10, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den frihedsberøvede i Kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. den dagældende kundgørelses § 19, nu § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med

detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3, nu § 28, (i minimum 2 år).

I 1 tilfælde er der sket afkrydsning i rubrikken til angivelse af at der er vedlagt en udskrift, og der er også rent faktisk vedlagt en sådan udskrift. I 4 tilfælde er der sket afkrydsning til angivelse af at udskrift er vedlagt, men udskrift er ikke vedlagt. I de sidste 5 tilfælde er der hverken sket afkrydsning i rubrikken eller vedlagt udskrift.

Det er beklageligt at der i 4 ud af de 5 tilfælde hvor der er gjort notat om indhentelse af oplysninger i Kriminalregisteret, ikke er vedlagt udskrift fra registret. Jeg går dog ud fra at oplysningerne er indhentet i disse sager og at det skyldes en fejl at udskrifterne ikke er vedlagt. Jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe pligten til at vedlægge udskriften. Det er endvidere beklageligt at der i 5 ud af 10 tilfælde ikke er sket afkrydsning til angivelse af at der er indhentet oplysninger fra Kriminalregisteret i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2. Jeg beder politimesteren om en udtalelse om hvorvidt den manglende afkrydsning af om udskrift er indhentet, er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i Kriminalregisteret. Jeg henviser i denne forbindelse også til Rigspolitichefens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003.

I den ene sag, hvor udskrift er vedlagt, er udskriften udskrevet den 12. december 2005 kl. 03.33 vedrørende en anholdelse der fandt sted den 11. december 2005 kl. 17.55. Feltet til angivelse af tidspunktet for visitationen er ikke udfyldt, men det er angivet at den foreløbige anbringelse i detention fandt sted den 11. december 2005 kl. 18.00.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i dette tilfælde er sket indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2, dvs. forud for visitationen.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. den dagældende kundgørelses § 8, nu § 7.

I 3 tilfælde (hvor anholdelserne i alle tilfælde er sket den 18. december 2005 omkring kl. 03.00) er det i feltet til angivelse af tidspunktet for fremstilling af anholdte for vagthavende noteret ”ej muligt”.

Jeg beder politimesteren om nærmere oplysninger om baggrunden for at det i disse 3 sager ikke var muligt at fremstille de anholdte for vagthavende ved indbringelsen til politistationen, samt om hvem der i sådanne situationer har ansvaret for de funktioner, herunder tilkald af læge, som normalt påhviler vagthavende i forbindelse med detentionsanbringelser.

2.6.1. Fremstilling

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere som ovenfor anført rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af tilbageholdtes tilstand i relation til påvirkethed af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

I 2 tilfælde er fremstilling for vagthavende sket samtidig med indbringelsen til politistationen og i 1 tilfælde er fremstilling sket 5 minutter efter indbringelsen. I 1 tilfælde er fremstilling sket 15 minutter efter indbringelsen og i 1 tilfælde kan det udledes at fremstilling er sket senest 20 minutter efter indbringelsen. Som nævnt ovenfor er det i 3 ud af 10 tilfælde angivet at det ikke var muligt at fremstille anholdte for vagthavende. I de 2 resterende tilfælde er felterne til angivelse dato og klokkeslæt for fremstilling for vagthavende ikke udfyldt.

I forbindelse med sagen om min inspektion af detentionen i Horsens bad jeg Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt fremstilling på grund af (almindelig) travlhed kan udsættes, og om der i givet fald kan fastsættes en grænse for hvor længe (fx højst til tidspunktet for lægetilsyn).

Justitsministeriet indhentede i den anledning en udtalelse fra Rigspolitichefen der udtalte at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitichefen mente mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse men fandt dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske.

Jeg noterede mig det oplyste og foretog mig ikke videre vedrørende spørgsmålet.

På den baggrund har jeg ikke bemærkninger til de 5 tilfælde hvor dato og klokkeslæt for anholdtes fremstilling for vagthavende og hvor tidsrummet fra indbringelse til fremstilling har været højst 20 minutter.

For så vidt angår de 2 tilfælde hvor tidspunktet for fremstilling ikke er anført men hvor det fremgår af detentionsrapporterne i øvrigt at fremstilling er sket, går jeg ud fra at der højst er forløbet 20 minutter fra indbringelse til fremstilling. For så vidt angår den mangelfulde udfyldning af disse 2 rapporter vedrørende oplysningerne om fremstilling henviser jeg i øvrigt til det som jeg har anført ovenfor under pkt. 2.2.

I ingen af de 10 tilfælde er der sket afkrydsning i rubrikken ”andet (skader, spor)” i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand, hvilket jeg går fra betyder at der intet har været at bemærke for så vidt angår den fri-

hedsberøvedes tilstand i øvrigt. Jeg bemærker dog at det af lægeerklæringen i 1 tilfælde (anholdelsen den 18. december 2005 uden angivelse af anholdelsestidspunkt med indbringelse kl. 03.10) fremgår at anholdte havde en frisk læsion i form af en mindre bule i højre side af panden. Lægeundersøgelsen blev foretaget kl. 04.40. Som ovenfor anført er der ikke sket notering af skaden i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. Jeg går ud fra at dette skyldes at denne sag er en af de tre sager, hvor det er angivet at fremstilling for vagthavende ikke var muligt. Jeg har noteret mig, at det i feltet til særlige bemærkninger og hensyn i forbindelse med visitationen er anført at anholdte havde en bule i hovedet.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I 7 ud af 10 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I alle disse tilfælde er dette sket ved angivelse af initialer. I 4 tilfælde er der angivet flere initialer således at visitationen blev gennemført/overværet af flere.

Det er beklageligt at det i 3 ud af 10 tilfælde ikke er angivet hvem der har foretaget og/eller overværet visitationen.

I sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har jeg taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, fx via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer. Dette fremgår nu udtrykkeligt af kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 § 25, stk. 3.

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet alene er angivet ved initialer. Jeg går herved ud fra at der er tale om de initialer som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringsystem (POLSAS).

I ingen af de 10 tilfælde det afkrydset efter hvilken bestemmelse (den dagældende kundgørelsens § 13, stk. 3 og/eller 4, som svarer til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3) der er sket visitation.

Det er beklageligt at det konsekvent ikke er angivet efter hvilken bestemmelse visitationen er foretaget. Jeg henviser til det ovenfor under pkt. 2.2. anførte om den manglende udfyldelse af detentionsrapporternes rubrikker, men foretager mig i øvrigt ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

I 4 tilfælde er tidspunktet for foretagelse af visitation angivet. I 2 af disse tilfælde er visitationen sket samtidig med den foreløbige anbringelse i detentionen og før lægeundersøgelsen og i 1 tilfælde er visitationen sket 5 minutter efter den foreløbige anbringelse (anholdelsen den 10. december 2005 kl. 21.10) og inden lægeundersøgelsen jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 1. I det sidste tilfælde er feltet til angivelse af tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse ikke udfyldt, men det fremgår at visitationen fandt sted før lægeundersøgelsen. I 6 tilfælde er felterne til angivelse af dato og tidspunkt for foretagelse af visitationen ikke udfyldt.

Da det – på grund af den mangelfulde udfyldelse af detentionsrapporterne – ikke er muligt at få et præcist billede af den tidsmæssige sammenhæng mellem visitationstidspunktet og tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse beder jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til dette spørgsmål.

I 7 af de 10 tilfælde er der notat om at den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge. I alle 7 tilfælde fremgår det hvilke effekter og hvor mange penge det drejer sig om. I 1 tilfælde er der noteret et minustegn i rubrikken vedrørende fratagelse af effekter og rubrikken vedrørende fratagelse af penge. Det er dog afkrydset at der beror effekter i skab svarende til venterum nr. 2. I feltet til bemærkninger, såfremt tilbageholdte ikke ønskede at kvittere ved løsladelse, er det noteret at intet er udleveret. I det andet tilfælde er rubrikkerne vedrørende fratagelse af effekter og penge ikke udfyldt og der er ikke sket afkrydsning i rubrikken til angivelse af, i hvilket skab eventuelle fratagne effekter beror. I

sidste tilfælde er feltet til angivelse af fratagne effekter ikke udfyldt, mens der er noteret et minustegn i rubrikken til angivelse af fratagne penge. Uanset dette er det afkrydset at der beror effekter i skabet svarende til detentionslokale nr. 2. Jeg går ud fra at der i denne sag (anholdelsen den 10. december 2005 kl. 04.35) ikke er frataget effekter af værdi.

Jeg lægger til grund at der i 7 tilfælde blev frataget effekter af værdi og/eller penge, samt at der i 1 tilfælde herudover blev frataget effekter.

Til orientering kan oplyses at jeg tidligere har tilkendegivet at det – hvis der ikke er noget at fratage den pågældende – efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage (som det er sket i sagen om anholdelsen den 10. december 2005 kl. 21.10), selv om der efter kundgørelsen og (standard)detentionsrapporten P152 alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation. Rigspolicechefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig i at det bør noteres i detentionsrapporten såfremt der ikke er taget effekter fra den frihedsberøvede. I bilag 1 til den nugældende kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2006 er det således i den nugældende P152 skal det således ved afkrydsning i enten en ”ja”-rubrik eller en ”nej”-rubrik angives om der er frataget effekter og/eller penge fra anholdte.

I 6 af de 8 tilfælde er det med initialer angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen.

Efter den dagældende kundgørelses § 22, stk. 2, (nu § 26, stk. 4), skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den tilbageholdte ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

Som ovenfor nævnt blev den frihedsberøvede i 8 tilfælde frataget effekter og/eller penge. I de 7 tilfælde hvor der er frataget effekter af værdi og/eller penge har den frihedsberøvede kvitteret med sin underskrift for modtagelsen af effekter. I det tilfælde, hvor jeg har lagt til grund at de fratagne effekter ikke var af værdi, har den frihedsberøvede ikke kvitteret for modtagelse af effekter ved løsladelsen.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolicehøveden til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolicehøveden men for god ordens skyld beder jeg om oplysning herom.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den dagældende kundgørelses § 18, stk. 5 (nugældende § 25). Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den dagældende kundgørelses § 19, stk. 3 (nugældende § 25). Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den tilbageholdte er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som ovenfor anført foretaget en lægeundersøgelse af den tilbageholdte. I alle tilfælde var der således tale om at den frihedsberøvede i en periode var foreløbigt anbragt i detentionen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i alle tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er i 7 tilfælde angivet i selve detentionsrapporten. I 2 af de øvrige tilfælde (anholdelsen den 7. december 2005 med indbringelse til politistationen kl. 01.55 og anholdelsen den 8. december 2005 kl. 04.45) er der i blanketten vedrørende foretagne tilsyn foretaget notat om dato og klokkeslæt for detentionsanbringelsen. Da denne ligger forud for lægeundersøgelsen, går jeg ud fra, der er tale om tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse.

I det sidste tilfælde (anholdelsen den 18. december 2005 kl. 03.10) er feltet til angivelse af tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse i detentionsrapporten ikke udfyldt. Det er heller ikke i blanketten til notater vedrørende foretagne tilsyn angivet tidspunkt for anbringelsen i detentionen, men ud fra notat om dato og klokkeslæt for det første foretagne tilsyn, som fandt sted før lægeundersøgelsen, og ud fra anholdelsestidspunktet (rubrikkerne til angivelse af tidspunktet for indbringelse til politistationen og for fremstilling for vagthavende er ikke udfyldte) kan det udledes at den foreløbige detentionsanbringelse er sket mellem kl. 03.10 og kl. 03.30.

I 8 tilfælde er rubrikken til angivelse af dato og klokkeslæt for den endelige detentionsanbringelse i detentionsrapporten udfyldt. I de resterende 2 tilfælde er der i blanketten til notater noteret tidspunktet for lægeundersøgelsen. Jeg har i disse 2 sager lagt til grund at den endelige detentionsanbringelse er sket i umiddelbar forlængelse af lægeundersøgelsen.

I 3 tilfælde varede den foreløbige anbringelse fra 20 minutter til 1 time. I de 7 øvrige tilfælde varede den foreløbige anbringelse fra 1 time og 10 minutter til 2 timer.

I 1 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 20 minutter var der intet tilsyn mellem den foreløbige anbringelse og lægeundersøgelsen 20 minutter senere. I 1 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 35 minutter er det noteret at der er foretaget et tilsyn ved fremmøde 25 minutter efter den foreløbige anbringelse (men det er dog ikke angivet at der var tale om et skærpet tilsyn.).

I 4 tilfælde er det noteret at der er foretaget tilsyn ved fremmøde mindre end 30 minutter efter den foreløbige detentionsanbringelse, men der er i alle 4 tilfælde forløbet 30 minutter til 2. tilsyn, som i disse 4 tilfælde også er foretaget ved fremmøde. I 2 af disse tilfælde blev lægeundersøgelsen foretaget 30 minutter efter 2. tilsyn og der forløb herefter 30 minutter til næste tilsyn. I de resterende 2 tilfælde blev 3. tilsyn foretaget elektronisk 30 minutter efter 2. tilsyn. Lægeundersøgelsen fandt sted henholdsvis 20 og 25 minutter efter 3. tilsyn, hvorefter der forløb henholdsvis 40 og 35 minutter til næste tilsyn.

I 1 tilfælde er det noteret at 1. tilsyn er foretaget ved fremmøde 30 minutter efter den foreløbige anbringelse. 2. tilsyn er foretaget 30 minutter senere, også ved fremmøde.

I 2 tilfælde er der ikke foretaget tilsyn ved fremmøde under den foreløbige anbringelse. I det ene tilfælde (anholdelsen den 8. december 2005 kl. 04.45) er første tilsyn foretaget elektronisk 20 minutter efter den foreløbige anbringelse. Der er foretaget nyt elektronisk tilsyn 30 minutter senere. I den andet tilfælde (anholdelsen den 7. december 2005 med indbringelse kl. 01.55) er første tilsyn sket elektronisk 30 minutter efter den foreløbige detentionsanbringelse. Herefter er der foretaget endnu to elektroniske tilsyn med 30 minutters interval indtil lægeundersøgelsen blev gennemført kl. 04.00.

Det er beklageligt at der i 8 ud af 10 tilfælde ikke fuldt ud har været foretaget skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 4, jf. § 15, stk. 2, og at underrette mig om hvad der sker i den anledning.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I alle 10 tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet på bagsiden er udfyldt i samtlige tilfælde.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i 8 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

For så vidt angår anholdelsen den 18. december 2005 med indbringelse kl. 03.06 skete den endelige detentionsanbringelse kl. 04.55, hvorefter første tilsyn blev foretaget kl. 05.30. I sagen vedrørende anholdelsen den 18. december 2005 kl. 02.55 skete den endelige anbringelse kl. 04.50, hvorefter første tilsyn blev foretaget kl. 05.30.

I 2 ud af 10 tilfælde er det første tilsyn efter den endelige anbringelse således ikke gennemført indenfor 30 minutter efter anbringelsen. Da der er tale om et mindre antal tilfælde hvor der er gået mere end 30 minutter mellem den endelige anbringelse og første tilsyn, og da der i begge tilfælde er tale om mindre overskridelser af 30-minutters reglen foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

I alle tilfælde er rubrikken til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af detentionsanbragte i detentionsrapporten udfyldt.

I 2 tilfælde fremgår det af notater på siden for notater om tilsyn at den frihedsberøvede er udtaget af detentionen på samme tidspunkt. I 1 tilfælde (anholdelsen den 11. december 2005 kl. 17.55) er det noteret på siden for notater om tilsyn at den detentionsanbragte er udtaget af detentionen kl. 03.30 til afhøring og herefter løsladt kl. 04.04. I 1 tilfælde er det noteret at detentionsanbragte er udtaget af detentionen kl. 04.00 og løsladt kl. 04.30.

I 1 tilfælde (anholdelsen den 22. december 2005 kl. 15.50) er der forløbet 1 time og 41 minutter mellem sidste tilsyn og løsladelsen. I de øvrige 5 tilfælde (anholdelserne den 7., 8. og 18. december 2005) er der forløbet mellem 3 timer og 5 timer og 15 minutter fra sidste tilsyn til løsladelsen.

Jeg er opmærksom på at der fra det tidspunkt da den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv., og til eventuel afhøring hvilket skal indgå ved vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen. Uanset dette er det beklageligt at der i 6 ud af 10 tilfælde ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 3, i de sidste timer inden løsladelsen. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 3, og underrette mig om hvad der sker i den anledning.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I alle 10 tilfælde har der med ganske få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time, bortset fra de sidste timer forud for løsladelsen i de 6 tilfælde gennemgået ovenfor under pkt. 2.7.2.2. De få undtagelser i øvrigt

vedrører tilsyn som har fundet sted mellem 30 og 40 minutter efter det tidligere tilsyn.

I langt de fleste tilfælde er notat om tilsyn ført med (præcis) 30 minutters interval. Der synes således i disse tilfælde ikke på noget tidspunkt at have været forhold der bevirkede at tilsyn ikke kunne foretages med højst/præcis 30 minutters interval.

Jeg har – udover det ovenfor under pkt. 2.7.2.2. anførte - ikke nogen bemærkninger til intervallet mellem tilsyn.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. den dagældende kundgørelses § 18, stk. 5, nugældende § 25, stk. 3. Det er dog tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis man på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd, jf. pkt. 2.6.2.

I alle tilfælde er initialerne på den der har udført tilsynet påført samtlige foretagne tilsyn, i nogle tilfælde ved anvendelse af gentagelsestegn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De 2 første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været 2 tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de 2 tilsyn.

Det er i alle tilfælde angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk).

I 4 tilfælde er de første to tilsyn efter den endelige anbringelse foretaget ved fremmøde. I de resterende 6 tilfælde er de første to tilsyn efter den endelige anbringelse foretaget elektronisk

Det er en fejl at de to første tilsyn efter den endelige anbringelse kun er foretaget ved fremmøde jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, i 4 ud af 10 tilfælde. Dette er beklageligt og jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg beder politimesteren om at underrette mig om hvad der sker i den anledning.

Der er i næsten alle tilfælde angivet bemærkninger i feltet under tilsynsrubrikkerne. I mange tilfælde er det med en streg angivet at bemærkningen til tilsynet ovenfor også gælder dette tilsyn.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvorvidt Herning Politi har fastsat sådanne lokale bestemmelser om tilsynets forløb og i givet fald vedlægge et eksemplar heraf.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter den dagældende kundgørelses § 20, nu § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er som ovenfor anført i alle tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionsanbringelsen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning skulle efter den dagældende kundgørelses § 21, stk. 1, ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger. I den nugældende kundgørelse er det i § 26, stk. 2, er det anført at ”vejledning kan ske ved udlevering af pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger”.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

Efter den dagældende kundgørelses § 21, stk. 2, skulle det i detentionsrapporten anføres at den pågældende var vejledt i overensstemmelse med stk. 1, ved udlevering af pjece/blanket. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder (fortsat) i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg, som jeg har nævnt ovenfor under pkt. 1, at der i en reol ved en skranke i stueetagen, som de detentionsanbragte passerer i forbindelse med løsladelsen, i visitationsskranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?” samt en lokal pjece om Ringkøbing Amts behandlingstilbud for alkoholmisbrug.

I ingen af de modtagne 10 detentionsrapporter er rubrikken vedrørende vejledning af anholdte ved løsladelsen udfyldt.

Det er beklageligt at vejledningen således i alle tilfælde enten ikke er udleveret, eller at der ikke er gjort notat herom eller notat om årsagen til at den ikke er udleveret.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Herning, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.